WARIES MISDAADREEKS · Nº 237

Duinfluister in Wassenaar

De zaak van de gechanteerde diplomaat

EEN KIES-JE-EIGEN-ROUTE-ONDERZOEK

UITGEVERIJ WARIES

Inhoud

Hoe dit boek werkt	4
De omgeving	5
Wie is wie	6
Tijdstaat en spoorkaart	7
Routeparagrafen 1 tot en met 61	9
Het dossier: stukken 1 tot en met 26	46
Werkbladen	69
Aan de lezer	72
Antwoordformulier	74
Hints	77
Verzegelde oplossing	80
Nawoord	88

VOOR JE BEGINT

Zaterdag 16 mei 2026, twintig voor acht ’s ochtends. Op je bureau in Leiden gaat de telefoon. Een advocaat die je kent van een eerdere, zeer discrete zaak vraagt of je vandaag vrij bent. ‘Een cliënt in Wassenaar. Diplomaat. Hij wordt gechanteerd en wil geen politie. Hij heeft tot zes uur vanavond.’

Je bent onderzoeker van Bureau Strandhaver: twee kamers boven een fietsenmaker, een verrekijker, een goed geheugen en de gewoonte om alles op te schrijven. Om acht uur sta je bij de poort van Villa Zeewinde.

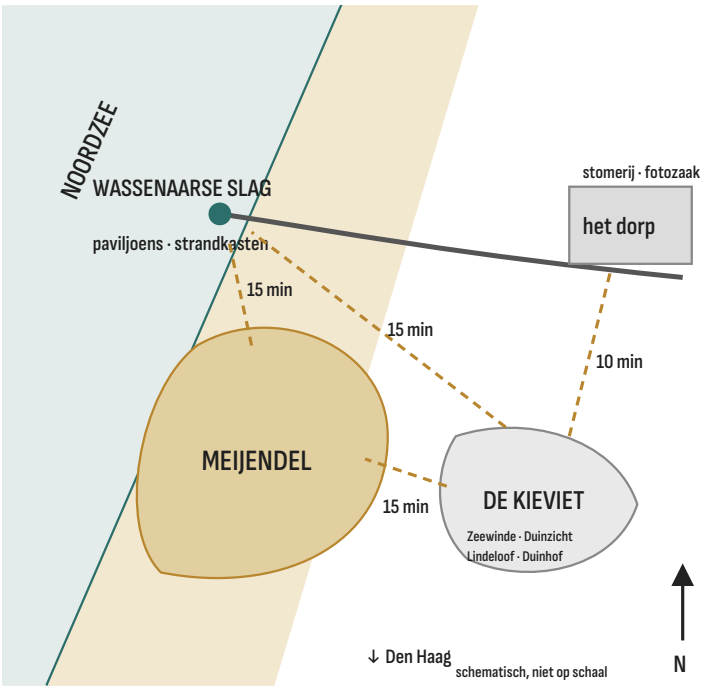
Hoe dit boek werkt

Dit is een puzzelboek. Je leest het niet van voor naar achter. Je volgt een route door Wassenaar, de duinen en het strand, en jij kiest waar je heen gaat. Aan het eind beantwoord je zes vragen en pas daarna open je de verzegelde oplossing.

1. **Paragrafen.** Het verhaal staat in genummerde routeparagrafen. Begin bij § 1. Onder elke paragraaf staan keuzes met een nummer; ga naar dat nummer. Lees nooit zomaar een paragraaf waar je niet heen gestuurd bent.
2. **De klok.** Je begint om 08.00 uur. Rechtsboven elke paragraaf staat wat hij kost (bijvoorbeeld *+10 min*). Tel dat op je tijdstaat bij. Fietsen tussen de drie gebieden kost 15 minuten; dat staat bij de keuze. De klok loopt nooit terug.
3. **Openingstijden.** Sommige mensen en plekken zijn pas later op de dag te bereiken. Kom je te vroeg, dan kost dat een paar minuten en kun je later terugkomen.
4. **Eén keer per plek.** Elke plek en elke vraag bezoek je één keer. Streep hem door. Bij een gesprek met meerdere vragen keer je na elke vraag terug naar het gesprek; je betaalt de begintijd van het gesprek maar één keer.
5. **Sporen.** Soms staat er: *Noteer het spoor KOPER*. Schrijf het woord op je spoorkaart. Sommige keuzes mag je alleen nemen als je een bepaald spoor hebt. Heb je het niet, dan sla je die keuze over.
6. **Stukken.** Brieven, foto's, bonnetjes en logboeken die je krijgt, staan in het dossier achterin het routedeel. Je mag ze lezen zodra een paragraaf je ernaartoe stuurt, en daarna zo vaak terugbladeren als je wilt; dat kost geen tijd. Lees geen stukken die je nog niet hebt gekregen.
7. **Zes uur.** Om 18.00 uur wil Malvane een naam. Je mag doorgaan na zessen, maar elk begonnen kwartier na 18.00 uur kost je een punt. Je stopt wanneer je wilt, via de keuze *schrijf je rapport*.
8. **Alleen of samen.** Speel je met meer mensen, kies dan samen en wijs één tijdhouder aan. Reken op twee tot vier uur.

De omgeving

Je onderzoek speelt in drie gebieden: het villapark De Kieviet met Villa Zeewinde en haar buren; het duingebied Meijendel; en het strand bij de Wassenaarse Slag. Je verplaatst je per fiets.

Fietsen tussen De Kieviet, Meijendel en de Wassenaarse Slag kost telkens 15 minuten. De stomerij in het dorp ligt op tien minuten van De Kieviet; die reistijd is in het bezoek inbegrepen.

Tip. Vul de werkbladen achterin onderweg in: wie zegt wat, wie was waar, en wanneer. De waarheid zit zelden in één stuk; meestal in twee stukken die afzonderlijk niets lijken te zeggen.

Wie is wie

Wie je vandaag kunt tegenkomen. Wat ze verzwijgen, moet je zelf uitzoeken.

Teodor Malvane	zaakgelastigde a.i. van de Republiek Lessanië; woont in Villa Zeewinde. Je opdrachtgever.
Matei Malvane	zijn zoon, 24; weigerde de dienstplicht en vroeg in Nederland asiel aan. Werkt bij een fietsverhuur aan de Wassenaarse Slag.
Saskia Moerdijk	huishoudster van Zeewinde sinds 2015; woont in; weduwe.
Bram Ouwehand	chauffeur van de residentie; woont boven de garage.
Felix Adraan	eerste secretaris van de ambassade; huurt Villa Lindeloof in De Kieviet.
Hanneke Duyvis	buurvrouw in Huize Duinzicht, redacteur van het buurtblad; eigenares van beagle Bobbie.
Joris Kalff	natuurfotograaf; geeft fotoworkshops.
Piet Zwaneveld	uitbater van strandpaviljoen De Zeekraal; Noor en Sem werken bij hem.
Fleur de Graaf	bedrijfsleider van paviljoen De Zandloper.
Kees Onderwater	eigenaar van Surfschool Zeeschuim.
Truus Barendrecht	vrijwilliger van de Grazerswacht Meijendel; Wim Hoogeveen doet de zondagtellingen.
Vera Smit	eigenares van Stomerij Witte Was.
Gerda Zandbergen	beheert Residentie Duinhof, het huis van ambassadeur Corin Halvard.

De Republiek Lessanië, haar ambassade en al deze mensen zijn verzonnen.

Tijdstaat en spoorkaart

Begintijd 08.00 uur. Schrijf bij elke paragraaf het nummer, de kosten en de nieuwe tijd. Kopieer deze bladzijde gerust of gebruik een los vel.

§	+ min	tijd	plek / aantekening
1	45	08.45	Zeewinde, werkkamer

SPOORKAART

spoor	spoor
spoor	spoor
spoor	spoor
spoor	spoor
spoor	

Routeparagrafen

1 VILLA ZEEWINDE, DE WERKKAMER

+45 min

Om twee minuten voor acht zet je je fiets tegen het hek van Villa Zeewinde. Het is een witte villa met een rieten kap, half verstopt achter rododendrons, zoals er in De Kieviet tientallen staan. Alleen het bordje naast de bel verraadt dat hier geen gewone Wassenaarder woont: *Residentie van de zaakgelastigde a.i. van de Republiek Lessanië*. Boven de poort hangt een camera die je volgt als een reiger een kikker.

Een vrouw met grijs, kort haar en een schort over een donkerblauwe jurk doet open. ‘Mevrouw Moerdijk,’ zegt ze, ‘de huishouding. Meneer verwacht u.’ Ze neemt je mee door een hal die naar boenwas en verse koffie ruikt.

Onderweg zie je door een openstaande deur een eetkamer met een tafel voor twintig personen, stoelen met de ruggen tegen de muur, een vaas met verlepte pioenen die niemand heeft weggehaald. Het huis is te groot voor één man.

Teodor Malvane is een lange man van achter in de vijftig, met een das die hij te strak heeft geknoopt voor een zaterdag. Hij sluit de deur van zijn werkkamer zelf, draait de sleutel om en blijft er even met zijn hand op staan.

‘Mijn advocaat zegt dat u zwijgen kunt,’ zegt hij. ‘Dat is het enige wat ik vandaag nodig heb.’

Dan vertelt hij het, zonder omwegen, alsof hij het die nacht al tien keer heeft gerepeteerd. Hij heeft een zoon, Matei, vierentwintig jaar. In Lessanië weigerde de jongen vorig najaar de dienstplicht. Hij vluchtte, kwam in Nederland terecht en heeft hier asiel aangevraagd. ‘In mijn land heet hij nu deserteur. Als mijn ministerie hoort dat ik hem zie, ben ik binnen een week mijn post kwijt. En hij is dan geen vluchteling meer met een

vader, maar een vluchteling met een vader die onder druk gezet kan worden.'

Ze zien elkaar daarom in het geheim. Telefoneren durft Malvane niet: zijn toestel is van de ambassade. Matei werkt in het seizoen bij een fietsverhuur aan de Wassenaarse Slag en laat dan bij Piet Zwaneveld van strandpaviljoen De Zeekraal een envelop achter, *voor meneer T.* Malvane drinkt daar elke woensdagochtend koffie en neemt de envelop mee. Op het briefje staan dag, uur en plek. 'Dit voorjaar drie keer,' zegt hij. 'Op 22 maart in het paviljoen zelf, het stortregende. Daarna twee keer in Meijendel, om zeven uur 's ochtends, op het bankje aan het Meeuwenpad: zondag 19 april en vorige week zondag, 10 mei.'

Donderdag kwam de eerste brief, met de gewone post. Vanochtend lag de tweede in de brievenbus aan de poort. Mevrouw Moerdijk vond hem om zeven uur en bracht hem om half acht bij zijn thee. Om twintig voor acht belde hij jouw bureau.

'De foto's moeten van vorige zondag zijn,' zegt hij. 'De brief kwam donderdag; wie wacht er nu een maand?' Hij schuift ze naar je toe, met de achterkant boven. 'Ik heb er nauwelijks naar gekeken. Ik kan er niet naar kijken.'

'Ik heb het donderdag aan mevrouw Moerdijk verteld, toen ze me de brief bracht. Ik moest het íémand vertellen. Ze zei meteen: "Dan was het afgelopen zondag, meneer, toen u vóór het ontbijt ging wandelen." Dat dacht ik zelf ook.'

Wie wist ervan? Niemand, zegt hij. Piet weet dat er enveloppen zijn, niet wat erin staat. 'Al heb ik ooit een briefje van Matei verloren. Ik stop ze altijd in de zak van de jas die ik draag. Eén is nooit meer boven water gekomen. Misschien bij de stomerij. Ik weet het niet.'

Je vraagt waarom hij niet gewoon betaalt. Hij lacht, voor het eerst, zonder vrolijkheid. 'Omdat het nooit bij één keer blijft. Omdat wie dit doet, iemand is die ik ken. Niemand anders weet dat ik op zondag om zeven uur op een bankje in de duinen zit.